

[Christmas Møller.]

nedsat til at behandle Sagen, fik en Opstilling fra Finansministeren over samtlige de Udlaansbeløb, som falder ind under denne Lov, ligesom det vilde være overmaade formaalstjenligt, om man, hvad jeg flere Gange har udtalt Ønske om, men hvad det aldrig er lykkedes mig at faa gennemført, fik en Opgørelse over samtlige Forpligtelser, Kautitioner o. s. v., som Staten overhovedet har, saaledes at man paa en ganske anden Maade, end man har det i Øjeblikket, fik Klarhed over, hvilke Beløb Staten har udlaant, og hvilke Forpligtelser den har.

Den højtærede Finansminister har her stillet Forslag om en Rentesaenkning fra $4\frac{1}{2}$ til $4\frac{1}{4}$ pCt. og begrundet dette, efter at han har gennemført Optagelsen af et Statslaan til 4,38 pCt., med, at ved Siden af Laanemidlerne har Staten andre Midler til Raadighed, saaledes at det kan forsvares „kun“ at tage en Rente af $4\frac{1}{4}$ pCt. Heroverfor maa jeg for mit Vedkommende sige, at det Spørgsmaal, vi her har at træffe Afgørelse af, jo er dette: Vil man ved en Lov som denne bemyndige Finansministeren paa en lang Række Omraader til at give et Rentetilskud?

Det er jo klart, at i det Øjeblik, man gaar til en saadan Nedsættelse, eller man gaar længere ned, f. Eks. til 4 pCt., som er nævnt, eller endnu længere ned, maatte dette være en ganske generel Ordning — for jeg kan ikke tænke mig, nogen vilde være saa ondsksfuld mod Finansministeren at forlange, at han skulde sidde og bestemme, hvor der skulde være een Rente, og hvor der skulde være en anden Rente; jeg ønsker Finansministeren alt muligt ondt, men saa ond vil jeg ikke være, at han skulde have en saadan Bemyndigelse, og dette vilde jo ogsaa være forkert. Men det, man her har at træffe Afgørelse om, er den ene Ting: Vil man ved en Lov som denne bestemme, at man bredt ud skal give Tilskud til Renten, eller vil man det ikke?

Og dér maa jeg for mit Vedkommende sige, at det synes jeg ikke, man kan, og jeg maa have Lov til at tilføje, at hvis man blot nedsætter Renten med $\frac{1}{4}$ pCt., ja, saa plejer jo Appetitten her i Landet som andre Steder at komme, naar man spiser, og saa kunde jeg ogsaa tænke mig med de Krav, der har været fremsat forskellige Steder fra, at man sagde, at man saa lige saa godt kunde gaa noget længere, naar Princippet først var brudt. Og det vilde jo saa sige, at de Folk, som i Forvejen har faaet en Fordel, nemlig ved at Staten i Kraft af sin Magtfuldkommenhed har kunnet udlaane Penge til dem

billigere, oven i Købet skulde have Tilskud. Jeg synes næsten, man er for venlig mod Finansministeren ved at sige til ham: Vil du ikke have noget mere Statssocialisme, end du har i Forvejen? Dette mener jeg, man maa tage den Stilling til, som jeg her har nævnt.

Et helt andet Spørgsmaal er det jo, om Renteniveauet i Landet er for højt, og om den Pengepolitik i Almindelighed, som Nationalbanken og Staten har ført, har været rigtig. Man kunde jo næsten have troet, at det ærede Medlem Hr. Andreasen (Næstved) vilde have sluttet med et Leve-raab for den højtærede Finansminister og den tidligere Finansminister. I dette vilde vi for vort Vedkommende ikke have deltaget. Men det er jo et helt andet Spørgsmaal, om den Pengepolitik, der har været ført her i Landet, har været rigtig. Dér maa jeg for mit Vedkommende sige, at det er fuldkommen klart, at Nationalbanken og Staten i sin Pengepolitik maa stræbe hen imod et lavt Renteniveau, og at der, for at bruge et mildt Udtryk, er megen Usikkerhed over hele Pengepolitikken, naar vi har et Statslaan paa 4,38 pCt. paa 25 Aar og et Hovedstadslaan paa 4,73 pCt., naar vi har en Burmeister & Wain-Ordning, hvorved baade Obligationer og Aktier er sat til 6 pCt., og et Storstrømsbro-Laan af 1933 paa 1 Million Pund Sterling til en effektiv Rente af 5 pCt., og naar man søger at lave en Konverteringspolitik, hvorved Udlaan i fast Ejendom, altsaa paa 50—60 Aar, skal være paa 4 pCt. At alle disse Tal ikke passer sammen, at der ikke er nogen politisk Linie, ikke nogen Fasthed i dette, det er ligetil, og en af Aarsagerne til vore store Vanskeligheder, i Sammenligning f. Eks. med de Vanskeligheder, der gør sig gældende i et Land som Sverige, er ganske utvivlsomt den, som ogsaa har været nævnt tidligere, at vi er kapitalforbrugende og ikke kapitalopsparende. Var vi dette sidste, og førte vi en anden økonomisk Politik inden for Stat og Kommuner, saa er der for mig ikke nogen som helst Tvivl om, at man dermed kunde faa Renteniveauet ned. Dette er, om jeg saa maa sige, en meget stor Bestanddel af Indholdet af den økonomisk-politiske Situation i Landet, og jeg kan derfor for mit Vedkommende kun tilsige den højtærede Finansminister, at vi i et Udvalg velvilligt vil behandle dette Lovforslag.

Vi tror, det i denne Forbindelse vil være forstandigt og rimeligt, om man giver os de Oplysninger, vi har anmodet om. Vi vil til Fordel herfor — hvad vi desværre kun kan gøre i mindre Udstrækning, med hele